

Evropská mračna houstnou válkou

- CZ24 News | 13. listopadu 2021

EU: Pokud považujeme Evropskou unii za jakýsi stát, pak přichází evropská občanská válka, což je špatně ve své podstatě, protože Evropská unie není ani zdání státu, ale podivné nedorozumění, experiment ve své konečné fázi.

Je také mylné (alespoň prozatím) předpokládat, že v EU dozrává ohnisko světové války, neboť pro tento účel výše zmíněné „nedorozumění“ nemá ani symbolickou armádu, která by mimo region mohla udělat alespoň něco, a už vůbec ne s přístupem na další kontinenty – což je známka světové války.

Zůstává jedno: lokální mezevropský masakr k obnově hranic mezi zeměmi, kde se hranice dost možná překreslí směrem k jakési obnově historické spravedlnosti.

Tato představa mnoha Evropanů nikam nezmizela.

S tím, že evropská mračna válkou houstnou a bobtnají, lze polemizovat, ale je to zbytečné.

Evropa prospala historickou šanci stát se mocným sjednoceným regionem od Lisabonu po Vladivostok a nyní ji nikdo nepotřebuje. Přesněji řečeno, zabránil jí v tom nejvěrnější zámořský spojenec – velký Anglosas ruku v ruce s malým Anglosasem, který s předstihem uskutečnil brexit, aby se alespoň trochu vzdálil nadcházejícímu zúčtování.

Obvyklá anglosaská strategie, kde tripartitní aliance AUKUS (Australia, United Kingdom, United States) je toho silným potvrzením, i když nepřímým, protože důvodem vzniku aliance je prudká aktualizace čínského směřování, kde Evropa v žádném případě nepomůže.

Je jasné, že všechny evropské problémy, do té doby spící, zhoršil a vynesl na povrch notoricky známý covid. Zhoršil situaci do té míry, že nastolil otázku o naprosté absenci vymyšlené evropské jednoty a existenci demokracie jako takové – po celé Evropě propukají mnohatisícové protesty proti covidovým pasům, brutálně potlačované bezpečnostními složkami.

Autorita volených orgánů se blíží k nule, vnitřní hořkost roste a je jen otázkou času kdy budou všechny ty Champs Elysées, Seimas (parlamenty) a Bundestag zbořeny a zároveň kdy nakopnou bruselské mluvčí hlavy, protože vybudovali zcela bezcenné struktury s nebetyčně vysokými rozpočty.

Opakuji, žádná evropská armáda jako taková neexistuje, protože kromě prázdného tlachání nikdo nepřevzme odpovědnost – ani morální, ani materiální.

Ke všemu existuje solidní vnitřní i vnější odstrašující faktor: pokud by taková armáda existovala, nevyhnutelně a jednoznačně by rozpoutala skutečný světový masakr – prověřeno odvěkými spirálami světových dějin. Zde je však nutné zmínit jednu úvahu vycházející z anglosaské logiky (pokud té logice dobře rozumím): věřím, že po krátké době Anglosasové přece jen dají ke vzniku takové armády souhlas.

Impulsem bude definitivní pochopení, že Rusko v žádném případě nepodlehne zámořským přesvědčováním o ukončení sblížování s Čínou, což znamená, že režie ruské otázky musí být svěřena třetí straně, kterou by se logicky měla stát Evropa. A to je také prověřeno historickými spirálami.

Ke vznikajícímu obrázku přidáme monstrózní evropskou migrační krizi, vyvolanou (jaké překvapení!) stejnými Anglosasy, s dobře vypočítanými důsledky. A všechno vypadalo v pořádku, ale zdá se, že některým lidem došla trpělivost, včetně Kremlu, který se k dění na bělorusko-polské hranici, kde tisíce migrantů testují sílu čerstvého polského ostnatého drátu, prakticky nevyjadřuje.

Přičemž další a další tisíce přicházejí z Afriky přes Středozemní moře do Španělska a Itálie, a o tom co s nimi dál, nikdo ani nediskutuje, protože odtud to jde, ale z Běloruska je to nemožné. A ne proto, že migranti jsou jiní, nebo že místo jejich původu je jiné, .. prostě obecně ... #tohle je jiné#.

Intriky umocňuje postupný příliv migrantů k ukrajinsko-polské hranici – zde skutečně nastane okamžik pravdy, a tak se zásobme popcornem a sledujme, jak evropský mozek dokáže i zde najít ruku Kremlu.

No a poslední dotek, u kterého se podrobněji zastavíme: zelený podvod, který vlastně srazil celou evropskou energetickou bilanci na kolena, když se nakonec v plné výši vynořila dávno zřejmá pravda: ... kohoutek je opravdu v Rusku!

Ve skutečnosti všichni rozumí všemu o plynu (ruském plynu) a ropě (ruské ropě, samozřejmě), a to dlouhou dobu a tak dobře, že se už od dob sovětských ropovodů velmi obávali nadcházející energetické závislosti na Rusku, což se přirozeně stalo a v těchto dnech dosáhlo akutní fáze.

„Zelení“ je dlouhodobý projekt, jak se zbavit zmíněné energetické závislosti, spuštěný poté, co na přelomu století selhala strategie rozkouskování Ruska a dělení jeho nerostných surovin.

Začal pravý opak: na pozadí vyčerpání svých zdrojů, Evropa se postupně začala oplétat ruskými trubkami a vymýšleli překážky na cestě k energetickému sevření.

Je výmluvné, že i v přelomových 90. letech ruská ropa a plyn nadále pravidelně proudily do Evropy, bez ohledu na jakoukoli politiku, ať už vnitřní nebo vnější: ceny jsou více než komfortní, spotřeba roste, Rusko se chystá zkolabovat, podřídí se a předá všechny zdroje pod vnější kontrolu... a nastoupí ráj.

V roce 2000, kdy ropa vyšplhala na 200 dolarů za barel, si uvědomili, že přeci jen šlápli na energetické hrábě a začali vymýšlet, jak omezit ruské uhlovodíky, v žádném případě se neuchylovat k sankcím. Chytře se dopřemýšleli ke 3. energetického balíčku, masivně přešli na krátkodobé smlouvy a vše, co bylo nad rámec smlouvy, poslali na burzu.

Začal fungovat nepředvídatelný a paradoxní tržní mechanismus, který předvídatelně a v tu nejméně vhodnou dobu vynesl ceny do nebes: opět šlápli na hrábě, které opět fungovaly bezchybně.

Ale moudří bruselští byrokraté nespali a předem se rozhodli jednat proaktivně: už na hrábě nešlapat, ale prostě na ně skočit.

Obecně – s předstihem pustili ze řetězu zelené s jejich obnovitelnými zdroji.

Skok na hrábě se vydařil, následky byly téměř fatální.

Tady, ale se musíme zastat bruselských mudrců, vždyť to nejsou bohové: kdo by si pomyslel, že slunce a vítr se také stanou spojenci Ruska. Ostatně podle historie až dosud mezi klimatické spojence patřil pouze „generál mráz“, a to ještě s pochybnou pověstí.

Souhrn.

Degradující Evropská unie, vydaná napospas osudu, stojí na pokraji kvalitativní reformy, a pokud nazveme věci pravými jmény, pak se bez slova „revoluce“ neobejdeme.

Ve své dřívější podobě už toto nedorozumění existovat nemůže, jakýkoli krok, ať už s covidem, s migranty nebo s energetickými zdroji, se změní ve svůj úplný opak. Všechny tyto problémy může vyřešit pouze rigidní vertikála, která byla původně i koncipována, ale nenastala, když v roce 2005 selhalo hlasování o jednotné ústavě, která počítala s jedním velením a samozřejmě s jednotnou evropskou armádou.

Když budu mluvit nezaujatě, není to špatné, ani dobré, je to jen historická logika. Jiná věc je, že dnes je pravděpodobnost takového vývoje událostí minimální, což je jen dobře kvůli evropské mentalitě, vždy připravené vydat se obvyklými cestami světové nadvlády.

Zůstává, opakuji, lokální mezevropský masakr s východem k obnově hranic mezi zeměmi, kde se dost možná hranice překreslí směrem k jakési obnově historické spravedlnosti – tato představa mnoha Evropanů nikam nezmizela.

Autor: Alexandr Dubrovskij

Zdroj: pokec24